

திருமதி. சந்தியோ மர்யம்மா பூவத்
அவர்களின்
மறைவின் ஓராண்டு நினைவுமலர்
20.05.2003

திருமதி. சந்தியோ மரியம்மா புவத்

அவர்களின்

மறைவின் ஓராண்டு நினைவுமலர்

20.05.2003

மலர்வு

02

06

.

1948

உதிர்வு

20

05

.

2002

உயிர்ப்பும் உயிரும் நானே என்று
கூறிய உயிருள்ள தேவனே இவ்வுலக
வாழ்வை உமக்குத் தந்ததாக வாழ்ந்த உம்
அடியாள் மரியம்மா பூவதீயை
விண்ணுலகில் சேர்த்து உம் அன்பில்
அமைதியறச் செய்ய வேண்டுமென்று
உம்மை இரந்து வேண்டுகின்றோம்.

இறைவனின் ஆவி

இறைவனின் ஆவி நிழலிடவே
 இகமதில் அவர் புகழ் பகாந்திடவே
 என்னை அழைத்தார் அன்பில் பணித்தார் அவர்
 பணிதனைத் தொடர்ந்திடவே

அடி -1

வறியவர் செழிப்புடன் வாழ்ந்திடவும்
 அடிமைகள் விடுதலை அடைந்திடவும்
 ஆண்டவர் அரசில் துயரில்லை – என
 வான் அதிர் பறை சாற்றிடவும் (என்னை)

அடி -2

குருடரும் ஒளியிடன் நடந்திடவும்
 குவலயம் நீதியில் நிலைத்திடவும்
 அருள் நிறை காலம் அவனியிலே - இங்கு
 ஏருவதை வாழ்வினில் காட்டிடவும் (என்னை)

அடி -3

தந்தையின் அரசை நிலை நாட்ட
 வந்தநும் தலைவன் இயேசுவைப் போல்
 சென்றிடும் இடங்களில் நீ்மையினை – நினம்
 வென்றிடும் நலன் தந்திடவும் (என்னை)

இயேகவே என்னுடன் நீ பேசு

இயேகவே என்னுடன் நீ பேசு
 என் இதயம் கூறுவதைக் கேளு
 நானொரு பாவி ஆறுதல் நீ கூறு
 நாள் முழுதும் என்னை வழி நடத்து

உன் திருப்பெயர் நான் பாடிடும் கீதம்
 உன் திரு இதயம் பேராணந்தம் (2)
 உன் திரு வாழ்வெமக்கருஞும் இறைவா (2)
 உன் திரு நிழலில் நான் குடிகொள்ள
 என்றும் என்னுடன் இருப்பாய்

இயேகவின் பெயருக்கு முவலகெங்கும்
 இணையடி பணிந்தே தலை வணங்கிடுமே (2)
 இயேகவே உன் புகழ் வாழ்க (2)
 இயேகவே நீ இதயத்தின் வேந்தன்
 என்னைத் தள்ளி விடாதே

கணவன் துயர்

கடவுள் இணைத்ததை மனிதன் பிரிக்காதிருக்கட்டும் என்னும்
 இறைவாக்கிற்கொப்ப முப்ததைந்து அண்டுகள் இனபத்திலும் துன்பத்திலும்
 உடல் நலத்திலும் நோயிலும் ஒன்றாக அல்லும் பகலும் அன்றில் போல்
 இருந்தோமே அன்புடனே பிள்ளைகளை அருகிருத்தி பல் கலையும்
 பயிற்றுவித்து பண்புடனே வழி நடத்தி பாசத்தை பொழியவைத்தீர்
 பகைவரென்று உமக்கில்லை ஏழாண்டு காலமாக இறைசித்தம் இதுவென்று
 படுக்கையிலே உமை வைத்து பாசமுடன் பார்த்திருந்தேன்.பார்த்த முகம்
 மறந்ததேனோ ஓயாமல் உன் நினைவு ஒடியே வருகுதம்மா புன்னைக
 யுங்க முகம் தனை காண இயலுமோ பாவி நானும் தவிக்கும் தவிப்பிற்கு
 ஆறுதல் கிடைக்குமோ அம்மா பிரிவென்று அறியாத பித்தன் நானும்
 உன் பிரிவாலே துடிக்கின்றேன்.அம்மா எங்கு செல்லினும் தனியாகச்
 செல்லாமல் அங்கு மட்டும் தனியாகச் சென்று விட்டாரே அம்மா இறைவன்
 திருவடியில் ஒளிரும் திருவிளக்காய் என்றும் கூட விடுவீர் அம்மா.

தாயார் துயர்

பெற்றெடுத்து பேருமிட்டு வாழவைத்து அள்ளி எடுத்து
 அருகணைத்து அங்பு மொழி பேசி துள்ளி ஒடும் போது மகிழ்வெய்
 தினேன். மூர்ஸிப் பருவ முதல் கண்ணாக இருந்தேனே பாசமுடன் பல
 உணவும் பக்குவமாய் ஊட்டிநின்றேன். நோய் நொடிகள் அனுகாது
 நேர்த்தி வைத்து வாழ்ந்திருந்தேன். பாசமுடன் பலங்கைகள் பக்குவமாய்
 உனக்களித்தேன். வண்ண வண்ணதையல் கலை வடிவமைக்க
 கற்றுத்தந்தேன். மணக்கோலத்துடன் மங்களமாய் வரும் போது மகிழ்ந்தேனே
 என் மகளே பினக் கோலம் கண்ட இன்று கதறுகிறேன் தேரிடவே
 வேறுவழி நான்றியேன் மகளே தேந்துவார் யாருமின்றி தேம்புகின்றேன்
 மகளே உன் ஆன்மா இறைபதியில் வீற்றிருக்க இறைஞ்சுகின்றேன் என்
 மகளே.

விண்ணக வாழ்வின்
1ம் ஆண்டு நிறைவில்
எமது இதய அஞ்சலிகள்

அம்மா ---

எங்கள் வானத்து விழவிளக்கே
என்றும் எங்களின் குலவிளக்கே
சந்தணத்துக் குளிர்ச்சியம் செந்தமிழின் ஏழுச்சியும்
தந்தெமக்கு நிமிர்ச்சி தந்த தமிழ்த்தாயே
கடலோரம் பிறந்தோம் எனினும் கடலில் எம் கால்பட மறுத்தாய்-
எம்மை
கல்விக்கடலிலே படகேற்றி வென்று வா என விடை கொடுத்தாய்.

எமக்காக நீ பட்ட துண்பம் கொஞ்சமா
பண்பின் இருப்பிடமே பாசத்தின் பிறப்பிடமே
தன்னலமற்ற தூய அன்புத் தடாகமே எங்கே போன்கள்
எங்கள் அன்புத் தெய்வமாம் அப்பாவை தனியே விட்டு விட்டு

கண்களில் நீர் கசிய கனவுகள் நிங்கள் சுமந்து
நெஞ்சினில் துயர் சுமந்து நீங்கள் அன்று கிடந்ததும் தெரியும்
ஆளான சிங்கம் இரண்டும் கைவீசி நடந்தால்
காலடியில் பூமியெல்லாம் அடங்கும்.
தென்னை இளம் சோலை பாளைவிடும் நாளை
கையிரண்டில் அள்ளிக் கொண்டு
காதோடு அன்னை மனம் பாடும் கண்கள் மூடும் என
எமக்கு சோறுர்ட்டும் போது நிங்கள் அன்று பாடியதும் தெரியும்

உங்களை விட்டுத் தூர எம்மைக் காலம் இடையில்
விரட்டிய கொடுமையும் தெரியும் ஆணால்---
நீ பெற்ற பிள்ளையம்மா நான்
தாளம் பூவை தூர்ம் வைத்தால் வாசம் விட்டுப் போகுமா
உன் பிள்ளைக்கட்கும் உன் போல் ஈர நெஞ்சம் தானே அம்மா
பால் கொடுத்த நெஞ்சம் அள்ளி அணைத்த கரங்களும்
நாம் உறங்கிய உங்கள் மடியும் எப்படியம்மா எம்மால் மறக்க
முடியும்.

வாழ்விலே எதையும் இழக்காத நாம் - இன்று
எம் உயிரையும் இழந்து விட்டோமே அம்மா
முப்பது வருடங்களாக என்னிடம் வாய் திறந்து
முப்பது ரூபாய் கூட கேட்டாத தாயம்மா ந்

எதையும் எதிர்பாராத தூய அன்பை எங்கே அம்மா காண்பேன்.
எனக்கு நீ தெய்வம் அம்மா உங்களுக்கு மட்டுமே என்னைத்
தெரியும்-எம்

உணர்வுகள் ஏக்கங்கள் உங்களைவிட யாருக்கம்மா புரியும்
என்னை விட்டு போகாதீர்கள் அம்மா
என்னால் தாங்க முடியவில்லை அம்மா
புன்னகை பூத்த உங்கள் முகத்தை இனி எங்கே காண்பேன்.

அம்மா உங்கள் மடியில் வந்து நான் விழ வேண்டும்
விம்மி விம்மி நான் அழ வேண்டும்

அந்த பாக்கியத்தை இழந்து விட்டேனே அம்மா
எங்கள் நம்பிக்கை மலை சரிந்து விட்டதே அம்மா

விழுதுகள் நிலத்தை தொடும் வேளையிலே
ஆலம் விருட்சம் நீங்கள் சரிந்து விட்டார்களே அம்மா

உங்கள் தாயன்பு தானே எமை தாங்கி நிற்கின்றது.

நெருப்பு மழைக்கு மத்தியிலே களத்தில் நின்றவனை
உன் முன்னே இப்போ உயிரோடு காத்து வைத்ததும் உங்கள்
தாயன்பு தானே

நெருப்பாற்றில் எம்மைத் தாங்கி பயணித்த நீங்கள்
நாம் கரையேறும் போது ஏனம்மா எமை விட்டு போன்றிகள்

இரத்தக் கண்ணிரோடு விடை கொடுக்கின்றேன் தாயே

போய் வாருங்கள் அம்மா...

எம்கு ஒரு சந்தோசம் பணத்தை நான் உங்களுக்கு வாரி
இறைக்கவில்லை

அதை நீங்கள் என்றும் மதித்ததில்லை

நீங்கள் ஆசைப்பட்டபடி கல்வி கற்றேன்

உங்கள் பிள்ளை உங்களுக்கு தங்கப்பதக்கம் பெற்றுத்தந்தேன்

அதை நீங்கள் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள் அம்மா

எங்கள் இறுதி முச்ச உள்ளவரை என்றும்

பெயரை நன்றியுடன் இசைப்போம்

எங்கள் இதயத்திற்கு - இதய தெய்வத்திற்கு

எம் இதய அஞ்சலிகள்

அன்புடன்

முத்த மகன்

சந்தியோ மைக்கல் கொலின் B.A(Hons)

முன்னாள் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்

Dip in Yoga & Naturapathy (India)

France

என் அன்பு அம்மாவுக்கு

எங்கள் அன்புத் தாயின் ஓராண்டு நினைவை கூறாது
நிற்கும் நாங்கள் அந்த உயர்ந்த தெய்வத்தை
நினைத்து உருகுகின்றேன்.

உலகில் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் தாய் என்ற ஒன்று
ஒருதடவையே கிடைக்கக்கூடிய உயர்ந்த செல்வம்
அம்மா நீங்கள் அருகில் இருக்கும் வரை-உங்கள்
மகவுகள் நாங்கள் நிம்மதியாகவே கூடிக்குலாவி
மகிழ்ந்து திரிந்தோம்.

இன்று உங்களின் இழப்பால் நாங்கள் எல்லாம்
பேரிட சமந்து துவண்டு விட்டோம்.

அன்பு என்பது நீங்கள் அல்லும் பகலும் எமக்கு ஊட்டிய
சாதம் போன்றது. விடுதலைப் பயணத்தில் நான் என்
கடமையை திறம் படச் செய்ய என்னுள்
வீரத்தை ஊட்டியது உங்கள் குருதியம்மா
நோயோ அல்லது பேயோ உங்களைப் பீடித்தது என்று
ஏன்னால் கூறமுடியவில்லை உங்கள் பேரப்பிள்ளைகளை
ஆரத்தமுவி உங்களின் ஆசை தீர்க்க உங்களால் முடியாமல்
நீங்கள் உங்கள் மனதுக்கள் துடித்த துடிப்பும்
தவித்த தவிப்பும் எங்களால் உணர முடிந்தது - ஆனால்
எங்களால் உருக மட்டும்தான் முடிந்தது.
எங்கள் நால்வரையும் தலை நிமிர்த்த நீங்கள் உங்கள் குருதியை
வியர்வையாககி வாழ்ந்த வாழ்க்கை எங்களால் எப்படி மறக்கமுடியும்
கல்வியைக் காட்டினார் கலைகளைக் காட்டினார்
எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அன்பு என்றால் என்னவென்றும்
பசித்த வயிற்றை ஆற்றுவது எப்படியென்றும் மற்றவரின்
துன்பத்தில் பங்கு கொள்வது எப்படியென்றும் எங்களுக்கு
நல் ஆசிரியையாய் இருந்த உங்களை எப்படியென்று சொல்வது
மற்றவர்க்காய் வாழுகின்ற உள்ளம் என்பது அது உங்களிடம்
நாம் படித்த பாடம் அம்மா எங்களின் நம்பிக்கை மலையே
எங்கள் உறவுகளின் அன்புச் சங்கிலியே ஊரவர் அனைவராலும்
அன்புடன் பூபதி என்று அழைக்கப்பட்ட எங்கள் அன்புத் தாயே
ஒவ்வொரு கணமும் நீங்கள் எங்களுடன் இருந்து எங்களை
வழிநடத்தும் எங்களைப் பாதுகாக்கும் பெரும் சக்தி என்பதை
நம்பிக்கையுடன் உணர்கின்றோம் உங்களின் பிள்ளைகளில்
ஒருவனாய் நானும் பிறந்தேன் என்ற பெருமையுடன்
விடை பெறுகின்றேன் தாயே

உங்களின் இளையமகன்
ச.அலனாலன்

அன்புத் தெய்வமே அம்மா

அம்மா என் அஸ்புத் தெய்வமே அணையாத அகல்விளக்கே
ஆஸ்டோன்று சென்றதம்மா ஆழவில்லை உள்ளமெம்மா
ஜபிரின்டு மாதங்களாய் கருவிலே எனைத்தாங்கி
கண்ணிமைபோல் காத்ததெல்லாம் கனவாகி விட்டதோம்மா
உன் முகத்தைப் பார்த்திடவே நாட்களை எண்ணி எண்ணி
ஏக்கமுடன் காத்திருந்தேன் ஏமாற்றும் நான்னெடந்தேன்
கண்ணிறைந்த கணவருடன் கனிவாய் உணைக்கான
களிப்பாய் ஓடிவந்தேன் அணைத்திட நீ இல்லையம்மா
ஆறிடுமோ என் இதயம் யாரிடம் நான் சொல்லியழ
சோர்ந்து விட்டேளம்மா சோகத்தின் விழிம்பினிலே

அன்பின் அரிச்கவடே பாசத்தின் இலக்கணமே
பண்பின் இருப்பிடமே தாய்மையின் பிறப்பிடமே
எங்கேயம்மா சென்றுவிட்டாய் ஏக்கத்தடன் தேடுகின்றேன்
கண்ணுக்கெட்டா தாரத்திலே கதறியமும் ஒசையிது காதில்
விழவில்லையோம்மா
ஆசைமகள் அழைக்கின்றேன் அம்மா நீ எங்கு சென்றாய்
கல்விக்கு வித்திட்டாய் கலைகளையும் கற்பித்தாய்
இறைப்பற்றை வளர்த்துவிட்டாய் இல்வாழ்வில் முன்னோடியானாய்
இரங்கியழ வைத்துவிட்டாய் இதயமது குழுறுதம்மா - உன்
இழப்புதனை நினைக்கையிலே

என்பின்னள முகம் பார்த்து மழியினிலே தவழ்ந்துவிட
மனதினிலே ஆசை கொண்டேன் மன்னாகிப் போனதம்மா
பாசமுடன் எனையைணக்கும் பண்பான் கரங்களொங்கே
ஆசையுடன் எனையழைக்கும் அன்பு மொழியும் மறந்ததெங்கே
நான் தலைசாய்த்து துங்குகின்ற தாய் முத்தான் போனதெங்கே
சொல்லுங்களம்மா ஏனம்மா எனைவிட்டு போனீகள்
இவ்வுலகில் பணிமுடித்து இறைவனிடம் போனீகளோ
இளைப்பாற்றி தருவாரம்மா இன்பமுடன் வாழுங்களம்மா

அன்புடன்
முத்தமகள் கயல்விழி
மருமகன் செல்வா
(கவிற்சலாந்து)

ஏன் அம்மா எமக்கிந்த ஏமாற்றம்

அம்மா!

என் வாழ்வின் முழுமையே என் ~~பிரிவின்~~ செழுமையே
எள்ளளவும் எண்ணவில்லை என் தலையில் இப் பேரிடியை
துன்பத்தை அறியவில்லை உன்னருகில் இருந்தபோது
இன்பமே இல்லையம்மா உணப்பிரிந்த வினாடிமுதல்
உலகத்தில் விடிவெல்லாம் குரியினின் உதயத்தில்
தினமும் என் விடிவோ உன் நிறைவான புன்னகையில்
இருளில் தவிக்கின்றேன் என் விடியலே நீ எங்கு சென்றாய்

எங்கு சென்றாலும் நீ என்னுடன்தான் என்று சொன்னாய்
செல்லும் இடமெதையும் சொல்லிவிட்டு செல்லு என்றாய்
உன் அருகில் நானிருக்க எண்ணம்மா நியாயம் இது
சொல்லாமல் சென்றுவிட்டாய் நான் செய்த பாவம் எது
நம்பவில்லை நானும் அப்போ, வெதுப்புகிறேன் நொந்து இப்போ
அருமைத் தந்தையுடன் அருகிருந்து பணி செய்தேன்
அநேக காலம் இன்னும் எம்முடனே இருப்பாயென்று - அந்தோ
ஏனம்மா எமக்கிந்த ஏமாற்றம்
அடைந்தோம் நாம் அதிலிருந்து தடுமோற்றம்

தன் சொந்த குமையாலே மனம் நொந்து வந்தோரும்
உன்னண்டை வந்தவுடன் உள்ளக்குமை இருக்கிடுவர்
என்னதான் இருந்தாலும் ஏற்றத்தாழ்வில்லாது
எவருக்கும் இன்முகம் காட்டும் தன்மையே உன்னதம்மா
முகம் பார்க்காது பண்புடனே பசி தீத்தாய்
உள்ளது எதுவென்றாலும் அன்புடனே அளித்திட்டாய்
உன்னுபிரும் இறைவனுக்கு அப்படியே கொடுத்துவிட்டாய்
என்செய்யலாம் தாயே நாம் இறைவனிடம் உணக்கேட்டால்
இரங்கித்தான் தருவாரோ

கல்வியிலே சிறக்க வைத்தாய்
கலையிலே ஓளிர வைத்தாய்
உமக்கென்று எதனை வைத்தாய் எமைத்தானே உமதாய் கொண்டாய்
இன்று
எமக்கென்று எதுவுமில்லை நீதானெம் நிறைவின் எல்லை
உலகில் நீ இல்லைத்தான் எம் உள்ளத்தில் நீயே உள்ளாய்
உன்னைப்போல் நாம் வாழ உலகத்தார் புகழ்ந்துபேச
எம்மை நீ வழி நடத்து - எம் எல்லாமே உனது சொத்து
ஆண்டோன்று போனாலென்ன ஆயிரம்தான வந்தாலென்ன
அம்மா நீ எம்முடனே அமைதி கொள்வாய் அவனடியில்.

உன் பிரிவால் மனமுருகும்
உன் செல்ல மகள் பூவிழி
மருமகன் ஸ்பீன் (லண்டன்)

சகோதரர் கண்ணர்.

அன்பின் உறைவிடமாய் பாசத்தின் பிறப்பிடமாய் அரவணைத்து அன்பு செய்த சோதரியை அண்ணலும் தம்பியுமாய் அருகிருந்து ஆசையுடன் பாசம் பொழிந்தோமே நேசக்கரம் நீட்டி நித்தமும் உந்தன் புன் சிரிப்பால் பூரித்து மகிழ்ந்திதுருந்தோம் மாய வலை ஒன்று குழந்து உண்ணெயெலிமக்கவைத்தபோதும் பந்தங்கள் என்று யார்தேடி வந்தாலும் பூமுகத்தின் புன்சிரிப்பால் சைகை செய்து உபசரித்து உணவழிக்கக் செய்வாயம்மா நோயின் வாதைகள் உணவருத்தி பாயில் கிடந்த போதும் பாசம் மறந்தாயில்லை. உன் நினைவோ எம்மனதில் நீங்காது என்றும் நிலைத் திருக்கும். ஆண்டொன்றுள்ள எத்தனை ஆண்டுகள் ஒடிமறைந்தாலும் நாம் வாழும் காலமெல்லாம் உன் நினைவுகளோ மாறாது மறையாது.

சகோதரர்கள்

பாசச்சுமையுடன்

பேற்றெடுத்த அன்னையைப் போல்
 பெரிது வந்த எமை அணைத்து
 பற்றுடனே பாராட்டிச் சீராட்டி
 பாசம் பொளிந்த பேரன்பே பூங்ககா
 உன் பிரிவால் வாடுகின்ற எங்களது
 உள்ளத்தின் வேதனையோ இன்னும் மாறவில்லை
 கண்ணிறைந்து காட்சி தரும் உன் பூமுகத்தின்
 நினைவுகளாய் எம் உள்ளம் நிறைந்து
 கனவுகளாய்த் தினமும் காணுகின்றோம்
 சீவிமுடித்து சிகை அழகு செய்து எம்மை
 வெள்ளைப் புறாக்களாய்ப் பள்ளியனுப்பி
 பின்சென்று அழகு பார்த்து பூரித்து நின்ற
 நாட்களை நினைந்து வாடுகின்றோம்.
 பூவாய் மலர்ந்து புன்னகைத்து நின்ற பூபதியே
 புன்னகை சிந்தும் உன் பூமுகத்தைக் காண
 மீண்டும் எம்மிடையே பிறந்து வர மாட்டாயோ?
 மம்மி.. மம்மி என உன் படத்தைப் பார்த்து
 ஆசையாய் அணைத்து எங்கே என வினவும்
 எம் குழந்தைகளும் தாங்கமுடியாது
 கண்களில் நீசொரிய உம் நினைவுகளை
 சுமந்து ஏங்கித் தவிக்கின்ற எம்நெஞ்சங்களும்
 ஆண்டொன்றேன்ன ஒரு நூறு ஆண்டுகள்

ஒடிமறைந்தாலும் நாம் வாழும் காலமெல்லாம்
 உனை நினைந்து உன்னதராம் யேகவிடம்
 உள்ளம் கசிந்து வேண்டுகின்றோம்.

சிறீதர் செல்வி
 நிமால் சகிலா குடும்பம்
 நோர்வே

திருமதி சுந்தியோ மரியம்மா(பூசா)

பூவதியெனும் புனிதவதியே அம்மா
 அன்பும் அறமும் மனதேற்று
 இல்வாழ்வை இனிதாக்கி
 முகம் மலர்ந்து உபசரிக்கும்
 பெரும் பண்பு கொண்ட உன்னை
 ஏனோ சில காலம் இறைவன் தான்
 பெரும் துன்பத்திற்குள்ளாக்கி
 படுக்கையிலே வைத்திருந்தும்
 பற்றோடு பாசமும் மறந்தாயில்லை.
 “இருந்தோம்பி இல்வாழ்தல்
 விருந்தோம்பும் பண்பெஸ்றார்”
 வான் புகழும் வள்ளுவனார்
 அந்த அரும் செயலை உளமேற்று
 உவப்புடனே மனம் மகிழ்ந்து
 உபசரித்த உத்தமியே
 உமையெங்கு எப்போது
 மீண்டும் நாம் காணபோம்.
 ஆலயப் பணிகளோடு நீ புரிந்த
 அரும் செயல்கள் அத்தனையும்
 அகம் நிறைந்து எம்மை
 ஆழ்துயரில் ஆழ்ததுதம்மா
 நீபிரிந்து ஒருவருடம்
 முழுதாகக் கடந்தாலும்
 நாம் நினைத்து கலங்குகின்ற
 கண்ணிரோ காயமறுக்கின்றது.

உன்னையே தனதாக்கி மனதிருந்தி
 அருகிருந்து பணிசெய்த உன்கணவர்.
 கலவியும் கலைச் சிறப்பும் பெற்று
 களங்கண்ட உன் புதல்வர்
 பாசச்சுமையோடு பல்லாயிரம்மயில்
 பறந்து வந்த முத்த மருமகன் மகள்

பாசம் பொழிந்து அம்மா அம்மா என
 அருகிருந்து முத்தமிட்டு முத்தமிட்டு
 முறுவலித்த உன் சின்ன மகனும்
 உன் நிலைகண்டு மனம் வருந்தினாலும்
 பூமுகத்தின் பொலிவு கண்டு மனம் தேறிய
 அன்னை சகோதரர் உறவுகளும்
 உன்னைச் சூழ இருந்த சுற்றமும்
 நண்பர்களும் கூட
 கண்ணீர் சிந்திக் கலங்குகின்ற காட்சி
 இன்னும் இங்கு மாறவில்லை
 என் செய்வோம் படைத்தவன் அழைத்து விட்டால்
 மறுத்திட முடியுமோ என மனம் தேறி
 என்றும் உன் அருஞ் செயல்கள்
 எம் மனதில் நிலைத்திருக்கும் எனவே
 இறைவன் உன்னைத் தனதருகில் இருத்தி
 அமைதி கொள்ள வைப்பார் என
 இறையருளை வேண்டி
 அமைதியடைகின்றோம்.

நாவாந்துறை வடக்கு
 யாழ்ப்பாணம்.

உற்றார் உறவினர் நண்பர்கள்.

“மேலொரு வாழ்வு உண்டு என்று மேலெழும் துன்பத்தை
 மறக்கின்றோம்.”

திருமதி சந்தியோ மரியம்மா பூவதி அவர்கள் என் பணிக்காலத்தில்
 சில மாதங்களே நாவாந்துறையில் இருந்தார். எனினும் அக்
 குறுகியகாலத்தில் அவா எமக்கு விட்டுச் சென்ற நினைவுகளோ பல.
 நல்ல மனைவியாக நல்ல தாயாக நல்ல கிறிஸ்தவளாக வாழ்ந்து
 மனிதத்தின் உயரிய முப்பணிகளுக்கும் வாழ்வில் வடிவம் கொடுத்ததை
 நாம் மறக்க முடியாது. ஏதிர்பாராத விதமாக நோய்வாய்ப்பட்டு
 சொல்லொண்டு உடல் வேதனைகளையும் உள் வேதனைகளையும் குமந்து
 சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்தபோது சொற்களில் வடிக்க முடியாத பொறுமையை
 கடைப்பிடித்து மனமுவந்து ஏற்றுக் கொள்ளும் துன்பத்தில் ஓர் அழகு
 உண்டு என்ற ஆன் மீக தத்துவத்தை தனது வாழ்வில் காட்டிச்

சென்றுள்ளார். என்றும் அழியா உறவு இறைவன் வாழும் வீட்டில் எக்கு உண்டு என்ற உறுதியான நம்பிக்கை எமது ஆன் மீக பயணத்தை தொடர்வோமாக.

“நித்திய இளைப்பாற்றியை அவருக்கு அளித்தருஞம் ஆண்டவரே”

அருட்திரு ஆர்.பீற்றர் துவாரெட்னம்
நாவாந்துறை பங்குத் தந்தை
துயரில் இணைந்து...

தங்கள் அன்னையின் மறைவுச் செய்தி அறிந்து நாழும் எமது மன்றத்தினரும் அதிர்ச்சியும் ஆளாத்துயரும் அடைந்தோம். இழப்பின் பிரிவுத்துயரில் மூழ்கி நிற்கும் தங்கள் துயரத்துடன் இணைந்து நின்று ஆறுதல் கூறி நிற்கின்றோம்.

எமது மன்றத்தின் கலைச் செயற்பாடுகளில் ‘உடல், பொருள், ஆவி’ அனைத்தையும் இணைத்து நீங்கள் செயற்பட்ட போது அவர் தனது இயலாமைகளிலும் உங்களுக்கு துணையாக நின்றவர். ஆதரவளித்தவர். எமது மன்றத்தின் தீவிர அபிமானியாகவும் இருந்தவர். அந்தவகையில் அவரது இழப்பு எமது உறுப்பினரின் இழப்பைப்போல் கொடியதே.

அவர் நீண்டகாலம் நோயோடும் பாயோடும் போராட்டனாலும் இறை பக்தியுடனும், நேர்மையுடனும், சகிப்புத்தன்மையுடனும் வாழ்ந்தவர். இறைவனுக்குரிய மலராக அவர் நித்திய வாழ்வின் முடிவில்லா ஒளியை அலங்கரிக்கச் சென்றிருப்பார் என்பதில் எமக்கு எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

அவரது நோயிலும் வேதனையிலும் கூட நின்ற நீங்கள் அவரின் இழப்பின் பிரிவை தாங்க முடியாதவர்களாக கதறி நிற்பீர்களென எண்ணுகின்றோம். ‘பிறந்தவர் யாவரும் இறப்பது நியதி’ எனிலும் பிரிவுகள் தாங்கொணாதவை. கண்ணீருடன் கதறும் உங்களின் துயர வேளையில் அருகில் நின்று ஆறுதல் கூற முடியாதவர்களாக நாம் இருப்பினும் தூரநின்று உங்கள் துயருடன் இணைந்து அவர் ஓராண்டு நினைவில் நித்திய வாழ்வுக்கு இறைவனிடம் வேண்டி உங்கள் ஆதரவுக்கரங்களை பற்றி நிற்கின்றோம். தாயத்திருமறைக் கலா மன்றத்தின் அனைத்து உறுப்பினர் சார்பாகவும் எமது ஆழந்த ஆறுதலைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

திருமறைக்கலாமன்றம்
யாழ்ப்பாணம்

ஒராண்டு நினைவஞ்சலி

உமக்கோ ரோராண்டு
 உம்பர் உலகு நீர் சென்று
 எமக்கோ பல்லாண்டாய்
 இதயம் வெந்து கனக்குதம்மா
 எங்கு நாம் உமைக் காண்போம்
 இறைவன் பதி ஏகினாலன்றி
 எப்போதும் சிரித்தமுகம்
 எமை விட்டு பிரிந்ததையோ

உத்தமி உமைப் பாட
 எம்மவர்க்குத் தகுதியேது
 எம் பதிக்கு நீவீர் வந்து
 ஈரிண்டு ஆண்டெனினும்
 எத்தனையோ நற்குணங்கள்
 உம்மிடத்தில் யாம் கண்டோம்
 வந்தாரை வாழ வைக்கும்
 வையகம் எம் பேசாலையில் அன்போடு உபசரிக்கும்
 உம்பண்பு விஞ்சியதால்
 எம்மை விட நீவிரம்மா
 இரு மடங்கு மேலாளீ

பொன் போன்ற பிள்ளைகளைப்
 பெருநிதியாய் நீர் தந்தீ
 கல்வியோடு கலைகளாற்றிக்
 காவியம் தான் படைக்கையிலே
 எல்லவரும் விழிபிதுங்கி
 இயக்கமற்றே பார்த்திருக்கும்
 இன்பமதை யாம் கண்டோம்
 இப்பதிக்கு உம்வரவால்

அருகிருந்து சேவை செய்த
 அன்பான கணவரையும்
 அருமந்த மழலைச்
 செல்வங்கள் நால்வரையும்
 ஜயகோ என்றரற்றி
 தவிக்கவே விட்டு விட்டு
 நீரமட்டும் தனியாய்
 வான் வீடு ஏகி விட்டார்

பூபதி என்ற பேருண்டு உம்தனுக்கு
 பூவிலே நீரில்லை நாம் காண இன்று
 வானுக்கு ஏகிவிட்டீர் வல்ல பரண் தாள்பணிய
 வான் வதியென்றழைப்பதே இனிப்பொருத்தம்
 பூவிலே வாழுங் கால் நீர் செய்த நன்மையெல்லாம்
 வானிலே உம்தனுக்கு வெகுமதியாய் வந்தமையும்
 வான் வீட்டில் நிட்சயமாய் உம் வரவு மகிழ்வு தரும்
 வல்லபரண் தாள் பணிந்து நாமுமக்காய் வேண்டுகின்றோம்.

இங்ஙனம்
 பேசாலை வாழ்மக்கள்

உணர்வுகளின் உரசலால் உந்தனுக்கு என் அஞ்சலி

உள்ளங்கள் உருக்குலைந்து நாட்கள் பல நகர்ந்து விட்டன
 உருக்குலைந்த எம் உடல்கள் இன்றும்
 அழுது கொண்டுதானம்மா இருக்கின்றன.
 கருதிவிட்ட எம் கணங்களெல்லாம் தளைத்து விட
 தலை நநியிரந்து சரிக்கின்றனவே
 அம்மா
 ஒலங்கள் முழங்கிய இளவேனிலை விழுங்கிய
 உன் புதைவை என்னும் என் இதயம்
 நித்தமும் செத்து ஜனகிக்கின்றதம்மா
 தாய்க்கு தனையாளில்லை துணையதற்குத் தாரமில்லை
 தமயன் தம்பிக்கோ அக்கா தங்கை உறவில்லை
 ஏன் உன் மருமகனுக்கோ
 தலைமுறையே இல்லாத சோகமம்மா

என் மனக் கதவுகள் செல்லாரித்து விட்டனவும்மா
 மண்டிக்கிடக்கும் மங்கலகளினுடே
 எங்கோ ஓர் மூலையில் உன் பெயர் புனிதமாக
 அருகழைக்க ஆசைதான் இருப்பினும்
 வேண்டாம்பா உனக்கேன் சோகமென
 விலகிச் செல்கிறாயே என் சொற் பனங்களில்.
 தோல்விகள் கண்டு துவண்டு விட்டதே
 உன் வாழ்க்கை வரிகளைப் புரட்டிப் பார்

வீரத்தமும் புகளில்லா வெற்றிகளில்லை
 பினாங்களானும் ரணங்களானும் வெற்றிக்கு
 சமரசம் வீசிய விசிறிகள் என
 உன் உணர்வுகள் வீசிய யதார்த்தங்களில்
 என உதிரவுகள் தினம் உயிர்க்கின்றன.
 தூரத்தே ஓர் உண்மை தெரிகின்றது.
 நீ அன்று பின்மாகவில்லையே ஆனால்
 எம் மனங்களில் அன்றே பாசமென்றும் பிணையாகிவிட்டாய்

அம்மா

உன் பிரிவினெச் சுமந்து வருடம் ஒன்று ஆகியும்
 அனாதையைப் போல் அபயக் குரல்கள்
 அடிவானம் மட்டும் மோதியும் ஓயவில்லை
 உன்னுதிரவில் உறவுகள் மட்டுமல்ல
 தேன் சிந்தும் மலர்களும் கண்ணீர் சொரிகின்றன.
 கண்ணீருடன் சென்றாலும் என் சோகம் வினவிச் செல்கின்றது.
 கடல்லைகளும் உன்பிரிவால் முராரி பாடுகின்றது.
 கண்ணீர் வழித்த எம் உள்ளங்கள் இன்று
 நீர்ந்றுத் துடிப்பின்றி மரத்து விட்டன அம்மா

அம்மா பூவதியே

பிரிவென்றது அன்றாடம் புவியில் அரங்கேறும் அவலங்களாகி விட்டது.
 ஆனால் உன் நினைவுகளுடன்
 விழிகளால் வெறுமையைத் துளைத்துக் கொண்டு
 மேகத்தை உணர்வுகளால் அலசிக் கொண்டு
 ஏகாந்த வெளியில் உலவுகின்றேன். உடன்
 உன் உணர்வுகள் சுமந்த உறவுகளும் தான்

என்றும் உன் உணர்வுகள் சுமக்காத உறவுகளின் உள்ளங்களில்

“இரவே நீ புலரக் கூடாது
 காற்றே நீ வீசக் கூடாது
 கூரியனே நீ உதிக்கக்கூடாது”

உணர்வுகள் அற்ற மனிதா நீயும் இறந்து போ
 இப் பிரபஞ்சம் ஓய்வு பெற்றும்
 காலங்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க
 தாயவளின் மறு தரிசனத்துடன் பிரசவமாகட்டும்
 அமைதியான புதிய பிரபஞ்சமொன்று.

பாசம் சுமந்த ஏக்கத்தில்
 மருமகன் பா. ஜெயச்சந்திரன்

என் ஆன்மாவின் ஆத்மாவுடன்

உங்கள் பிள்ளைகளில் நானொருவன்
 உச்சரிக்கின்றேன் அம்மா அம்மா - என்று
 உருவத்தை காண முடியவில்லை
 உரக்கக் கூப்பிடுகிறேன்
 உங்கள் ஆத்மாவை நோக்கி

எம் புன்னகைப் பூவே
 அம்மா பதியே
 எங்கே அம்மா உறைந்து விட்டார்கள்
 மன்னாரின் பேசாலை மண்ணின் கல்லறையிலா?
 இல்லை அம்மா - இல்லை
 வான் வீட்டில் அப்பாவுக்காகவும்
 உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும்
 நீங்கள் வேண்டிடும் புகழ்ச்சிப்பா
 என் காதுகளில் ஒலிக்கின்றது.

அம்மா
 அன்று கார்த்திகை 02ம் திகதி
 என் அம்மாவின்
 அந்த அன்பான சிரித்த முகம்
 தன் கைகளால் என் முதுகில் தட்டுவதை
 நான் உணருகின்றேன்
 “தம்பி நேரமாகிட்டு எழும்பு”
 என்ற வார்த்தைகளையும்
 என் காதுகள் கேட்கின்றன.

அப்போது தான் எனக்குப் புரிந்தது
 உங்கள் கல்லறைக்கு
 நான் வரவில்லை என்பதை-ஆனால்
 அன்று அவ்வுரின் கல்லறைகள் மத்தியில்
 உங்கள் நினைவுலைகள் என்னை
 ஆட்கொண்டதை கண்டார்களா?
 அம்மா
 பிரியமுடனே உறவுகளை நீங்கள் நேசித்தீர்கள்
 பிரிவில்லாத நட்புகளை நீங்கள் யாசித்தீர்கள்
 பெரியவனாய் ஆக்கி விட நீங்கள் யோசித்தீர்கள்
 பெருமையுடன் ஆசிகள் தந்து நீங்கள் பூசித்தீர்கள்

மன்னிக்கும் நீதிமன்றம் நீதான் அம்மா
மாசற்ற உள்ளாம் கொண்டவனும் நீதான் அம்மா
பாசத்தின் உறைவிடமும் நீதான் அம்மா
என்றுமே ஒளியேற்றும் தீபமும் நீதான் அம்மா

தாயே உன் பெருமை அளவில்லாததாய்
தமிழில் இல்லையம்மா அதை எழுதுவதாய்
தாய்க்கு நிகர் தாயே எனக்குள் தாய்
எண்ணத்தில் அழியாத இடம் பிடித்தாய்
என்றுமே நான் மறவேன்
என் அன்புத் தாயே உங்களை

எம்மைப் பிரிந்து
ஓராண்டு ஆணாலும்
எம் நெஞ்சமெனும்
கங்கையில் நீராடிடும்
உம் நினைவுகள்
எம்மை விட்டு அகன்றிடுமோ?---

உங்கள் பிரிவால் துயறுரும்
V.நீகன்
புதுக்குடியிருப்பு

நீயே எமது வழி

நீயே எமது வழி
நீயே எமது ஒளி
நீயே எமது வாழ்வு இயேசையா

அடி- 1

நான்கு திசையும் பாதைகள் சந்திக்கின்ற
வேளைகள் நன்மை என்ன தீமை என்ன
அறியாத கோலங்கள் (2)
நீயே எங்கள் வழியானாய்
நீதீயின் பாதையின் பொருளானாய் (2)
உனது பாத படிவுகள் எமது வாழ்வின்
தெரிவுகள் அவற்றில் நாம் நடந்தால்
வெற்றியின் களிகள் (நீயே...)

அடி-2

துன்ப துயர நிகழ்வுகள் இருளின் ஆட்சி
 காலங்கள் தட்டுத்தமோறி விட தகுமானகுழல்கள்
 நீயே எங்கள் ஒளியாவாய்
 நீதீயின் பாதையில் சுடராவாய்
 உண்மை நாங்கள் போற்றிட
 பொய்மை எங்கும் போக்கிட
 உண்மையின் இறைவா உனதருள் தாரும் (நீயே...)

என் ஆற்றலின் ஆண்டவரை

என் ஆற்றலின் ஆண்டவரை - நான்
 எந்நானும் போற்றிடுவேன் நான்
 அருள் மொழி கேட்க காலமெல்லாமவர்
 காலடி அமர்ந்திடுவேன்

அடி -1

ஆண்டவர் எனது அரணாவார்
 அவரே எனக்கென்றும் துணையாவார்
 வலிமையும் வாழ்வும் வழங்கும் தேவன்
 என்னுடன் இருக்கின்றார் என்றும் இருக்கின்றார்

அடி -2

ஆண்டவர் எனது மீட்பாவார்
 அவரே எனக்கென்றும் ஒளியாவார்
 வாழ்வாய் வழியாய் விளங்கும் தேவன்
 சீவழி நடத்திடுவார்
 அவர் வழி தொடர்ந்திடுவேன்

மாதாவே துணை

மாதாவே துணை நீரே உம்மை
 வாழ்திப் போற்ற வரந் தாரும்
 சதோ பிள்ளைகள் வந்தோம் அம்மா
 ஏற்றங்பாக எமைப் பாரும்

வானோர்தம் அரசி தாயே-எம்
மன்றாட்டைத் தயவாய் ஏரும்
சனோர் என்றெம்மை நீர் தள்ளாமல்
இன்றும் என்றும் தற்காரும்

ஒன்றே கேட்டிடுவோம் தாயே நாம்
ஓர் சாவான பவந்தானும்
ஏன்றேனும் செய்திடாமற் காத்து
எம்மைத் தூர்யர்களாய்ப் பேணும்

தஞ்சம் நீரென வந்தோர் தம்மைத்
தள்ளத்தான் அறியீராமே
மிஞ்சம் வல்லமை மேவும் தாயே
அஞ்சினோர் துணை நீர் தாமே

அம்மா என்று அழைத்தால்

அம்மா என்று அழைத்தால்
குழந்தாய் என்று வருவாய்
அபயம் என்று சொன்னால்
அன்பாய்த் தூக்கி நெஞ்சில் வைத்து
என்னைக் காத்துக் கொள்வாய்

வேடிக்கை உலகம் பின்னால் நான் சென்றேன்
வேண்டியதெல்லாம் தரும் என நான் நினைத்தேன்
மீளாய்த் துன்பம் நான்டைந்தேன்
என் நிலை நான் உணர்ந்தேன்
அம்மா உன்னைஅழைத்தேன்

மின்னுவதெல்லாம் பொன்னென்று நான் கொண்டேன்
வெண்ணிறமெல்லாம் பாலென்று நான் உண்டேன்
பொன்னும் தீயதென அறிந்தேன்
பாலும் நஞ்சென உணர்ந்தேன்
அம்மா உன்னை அழைத்தேன்

குவலய மாந்தருக்கு கலங்கரை விளக்கே நீ
கண்மணியாய் எமை நாளும் காப்பவள் நீ
உன்னை விட்டுப் பிரியேன் நான்

அன்னையுடன் மறவேனே
அம்மா உன்னை அழைத்தேனே

வாழ்த்துவோம் வாழ்த்துவோம்

வாழ்த்துவோம் வாழ்த்துவோம்
வாழ்த்துவோம் மாதாவை (2)

எங்கள் இயேசை பெற்றவரை
மங்காத கற்புற்றவரை
பங்கம் ஒன்றும் அற்றவரை
பொங்கிய மகிழ்ச்சியோடு
ஏவை தின்ற கனியாலே
ஏக்கமும் அழிவும் பெற்றோம்
நீயோ ஈன்ற கனியாலே
நித்திய பேரின்பம் பெற்றோம்

பாவும் என்றென்றும் வெறுத்து
பற்றுதல்களை ஒறுத்து
சாகும்வரை இயேசை அன்பு
செய்ய எமக்கருள் தாரும்

அம்மா உன் மலர்ப்பாதம்

அம்மா உன் மலர்ப்பாதம் வருவேன்
அன்பை என் கரம் வாரித் தருவேன்
கனிவான் அருளாலே அணைப்பாய்
இனிதான் பொருளாகி வா

பாவங்கள் நிழலில் பாவி உயிர் தேடி
உன்பாதம் நான் சரணம் (2)
காலங்கள் மாறும் கவலைகள் தீரும் (2)
அருளோ நீ வடிவான தாயே

இருட்டில் என் நெஞ்சம் அழுகின்றது
அம்மா உன் முகம் வாடிப் போகின்றது (2)
சாபங்கள் நீங்கும் சேமங்கள் ஓங்கும் (2)
அருளோ நீ அன்பான தாயே

அடைக்கலமே அடைக்கலமே

அடைக்கலமே அடைக்கலமே தாயே
அடியாரை அம்புவியில் ஆதரித்தாளுவாயே
அடைக்கலமே (2) -தாயே (2)

அடைக்கலம் உன்னையன்றி யாரிடம் செல்வோமம்மா (2)
கடைக்கண்ணால் எம்மை நோக்கத் தாமதிக்கலாமா (2)
மங்கையர்க்கரசியே மாமரிதாயே (2)
துங்க குசை முனியின் துர்ய மணாளியே

இல்லற வாழ்க்கையின் இன்னல்கள் யாவையும் (2)
இன்பமாய் ஏற்று நாம் இந்நிலம் வாழ்ந்துமே (2)
உந்நத மோட்சத்தை நிர்ணயப்படுத்திட (2)
நிர்மல இராக்கினி நீ தயை புரிகுவாய்

ஆறுகுடம் தண்ணீரை அரிய இரசமாக்கி (2)
அற்புதம் செய்த உந்தன் ஆருயிர் நேசமைந்தன் (2)
ஆசியை அடைந்துநாம் மாசின்றி வாழ்ந்திட (2)
அனுக்கிரகம் செய்வாய் அமல உற்பவ மாதே

ஒ அன்னையே

ஒ அன்னையே உன் பிள்ளை நான் அல்லவோ
என்னை நீ கைநெங்கிழாயே - உத்தமி
என்னைப் பெற்ற தாயினும் மிக்க அன்புள்ள
அன்னை நீ (2) - உன்னை நம்பினேன்

உந்நத கடவுளின் தாயாய் - ஓப்பில்லா
வல்லமை உடையவளாய்
அன்னை நீ இருக்கையிலே
அலகைக்கும் நரகுக்கும்
உலகத்தின் மயலுக்கும் அஞ்சேனே

பஞ்சம் போர் பிணி நோய் -பாரினில்
பலுகியே வருத்துதம்மா
தஞ்சம் என அடைந்தோம்
உம் மகன் இயேகவை
எம்மிடா தீத்திட வேண்டுவையே

மருதமடு மாதாவே

மருதமடு மததாவே
மனுக்குலத்தின் தாயாரே
கருணை அருட் செபமாலை
கனிந்திட நாம் செய்தாயே

மகிழமை நிறை மாமரியே
மாதவருட் பூரணியே
மக்கள் பாவம் பொறுத்தருள
மன்றாடாய் நின் சுதனை

பவம் புரிந்தோம் பாரினிலே
தவம் செய்வோம் உன் தயவால்
பட்சமுடன் பாரம்மா
பாவியெம்மைக் காரம்மா

முப்பொழுதும் கன்னிகையே
முவலகாள் ராக்கினியே
எப்பொழுதும் எம் மரணத்திலும்
எங்களை நீ காத்திடுவாய்

அலைகடல் ஒளிர்மீனே

அலைகடல் ஒளிர்மீனே - செல்வ
ஆண்டவர் தாயாரே (2)
நிலைபெயராக் கன்னி - மோட்ச
நெறிகதவே வாழி

வானவன் கபிரியேவின் - ஸ்துத்ய
மங்கள மொழியேற்பாய் (2)
ஞான சமாதான - வழிநாம்
நடந்திடத் தயை செய்வாய்

பாவ விலங்கறுப்பாய் - குநுடா
பார்த்திட ஒளிவிடுப்பாய் (2)
சாவுறும் தீமையெல்லாம் - நீக்கி
சகல நன்மையளிப்பாய்

தாயென உ_னைக்காட்டாய் - உந்தன்
தனையனாம் இயேசுவுக்கு (2)
சேயர் நாம் செய்யும் செபங்கள் - எல்லாம்
சேர்த்து நீ ஒப்புவிப்பாய்

கன்னியிரில் உத்தம - தாயே
கடும்பவம் நின்றைமை ஆள் (2)
உன்னத சாந்தமுள்ள - மரியே
உத்தம வரம் ஈவாய்

தூர்யவராய் நடக்கச்-செய்வாய்
சோர்விலா வழி சேர்ப்பாய் (2)
சேயன் உன் யேசுவை நாம்- நித்யம்
சிநேகிக்க வரஞ் செய்வாய்

தில்விய பிதாவுக்கும் - அவர்தம்
திருச்சுதன் இயேசுவுக்கும் (2)
இவ்விருவரின் நேச - ஆவி
என்பவர்க்கும் ஸ்தோத்ரம்

சங்கீதம் -30

01. ஆண்டவரே, உம்மிடம் அடைக்கலம் புகுகிறேன். நான் ஒருநாளும் ஏமாற்றும் அடையவிடாதேயும் உம்முடைய நீதியின்படி என்னை விடுவித்தருஞும்.

02.என்பக்கம் செவிசாய்த்தருஞும்; என்னை விடுவிக்க விரைந்தரும்; எனக்கு அடைக்கலந்தரும் பாறையாயிரும்: கோட்டை போலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றும்.

03.ஏனெனில் நீ எனக்கு கற்கோட்டையாகவும் அரணாகவும் இருக்கிறீர்: உம் பெயரின் பொருட்டு என்னை வழி நடத்தியருள்வீர்; நல்வழி காட்டுவீர்;

04.என்னைப் பிடிக்க மறைவாக விரித்துள்ள கன்னியினின்று என்னைத் தப்புவித்தருள்வீர்: ஏனெனில்; நீ எனக்கு அடைக்கல மாயுள்வீர்.

05.உம்கையில் என் ஆவியை ஒப்படைக்கிறேன், ஆண்டவரே, வார்த்தையில் தவறாத இறவை, நீ என்னை மீட்டருள்வீர்.

06.வெறும் சிலைகளை வணங்குகிறவர்களை நீர் வெறுக்கிறீர், நானோ ஆண்டவரில் நம்பிக்கை வைக்கிறேன்.

07.உம் அருள்பை நினைத்து நான் அகமகிழ்ந்து அக்களிப்பேன்; ஏனெனில், துயர்மிக்க என் நிலையைப் பார்த்து என் நெருக்கடியில் எனக்கு உதவி செய்தீர்.

08.எதிரியின் கையில் என்னை நீர் விட்டு விடவில்லை: எதிரியின் நெருக்கடியில்லாத இடத்தில் என்னை நிலைநிறுத்தினீர்.

09.ஆண்டவரே, என்மேல் இரக்கமாயிரும்; ஏனெனில், நான் துங்ப நெருக்கடியில் அகப்பட்டிருக்கிறேன்: என் கண்கள் வருத்தத்தால் பலவீனமடைகின்றன, என் உயிரும் உடலும் அப்படியே.

10.வருத்தத்திலேயே என் வாழ்நாள் கடந்து செல்கின்றது. பெருமுச்ச விடுதலே என் வாழ்க்கையாயிருக்கின்றது. துயரத்தால் என் வலிமை குறைந்து போகின்றது. என் எலும்புகளும் தேய்ந்து போகின்றன.

11.என் எதிரிகள் அனைவருடையவும் பழிச்சொல்லுக்கு நான் ஆளானேன்; என் அயலாரின் நகைப்புக்கு இலக்கானேன்: எனக்கு அறிமுகமானவர்களின் அச்சத்துக்குரியவனானேன். வெளியே என்னைக் காண்கின்றவர்கள் என்னைவிட்டு ஓடுகின்றனர்.

12.இறந்து போனவன் போல் பிறர் கண்ணுக்கு மறைவானேன்: உடைந்து போன மட்கலத்தைப் போலானேன்.

13.பலர் என்னை இழித்துப் பேசுவது என் காதில் விழுந்தது: எப்பக்கழும் அச்சம் என்னைச் சூழ்கிறது: பலரும் எனக்கெதிராய்ச் சதி செய்து என் உயிரைப் பறிக்க எண்ணினர்.

14.ஆணால் ஆண்டவரே, நான் உம்மீது நம்பிக்கை வைக்கிறேன்: “நீரே என் கடவுள்” என்றேன்.

15.என் கதி உம்கையில் உள்ளது, என்எதிரிகளிடமிருந்தும் என்னை துன்புறுத்துவோரிடமிருந்தும் என்னை விடுவித்தருளும்.

16.கனிந்த உம் திருமுகத்தை எனக்கு காட்டியருளும்: உம் அருள்பைக் காட்டி என்னை ஈடேற்றும்.

17.ஆண்டவரே, உம்மை சூவியமைத்தேன், நான் ஏமாற்றவிடாதேயும்: தீயோர்

ஏமாற்றுமடைவார்களாக, கீழுலகில் விழுந்து வாயடைத்துப் போவார்களாக.

18.பொய் சொல்லும் வாய் பேச்சற்றுப் போவதாக: செருக்கும் பறக்கணிப்பும் கொண்டு நீதிமானுக்கு எதிராக ஆணவச் சொல் பேசும் நாவு அசைவற்றுப் போவதாக.

19.ஆண்டவரே, உம்மை அஞ்சவோருக்கு நீர் சேர்த்து வைத்திருக்கும் அருள் எத்துணை மிகக்கு:

20.உம்மை நாடி வருவோருக்கு அனைவர் முன்னிலையிலும் நீர் காட்டும் அருள் எத்துணை மிகுதியானது. எதிகளுடைய சதிகளினின்று உம்முடைய திருமுகத்தின் ஆதரவால் அவர்களைப் பாதுகாக்கின்றீர். தீ நாவுடைய பேச்சுக்கு இரையாகாத படி அவர்களை உம் கூடாரத்தில் ஒளித்துக் காக்கின்றீர்.

21.ஆண்டவர் வாழ்த்துப் பெறுவாராக ஏனெனில் அரண் கொண்ட நகரத்தில் என்மீது தம் வியப்புக்குரிய இரக்கத்தைக் காட்டியுள்ளார்.

22.நானோ “உம் திருமுனிலையிலிருந்து தள்ளிவிடப்பட்டேன்.” என்று அச்சும் மேலிட்டவனாய்ச் சொல்லலானேன் நீரோ என் வேண்டுதலின் குரலைக் கேட்கலாண் நான் உம்மை நோக்கிக் கூப்பிட்ட போது எனக்குச் செவி கொடுத்தோ.

23.ஆண்டவருடைய புனிதர்களே அவருக்கு அன்பு காட்டுங்கள் விசுவாசமுள்ளவர்களை ஆண்டவர் பாதுகாக்கிறார். செருக்குற்று நடப்பவர்களுக்கு அவர் நிறைவான தண்டனை அளிக்கின்றார்.

24.ஆண்டவர் மீது நம்பிக்கையுள்ளவர்களே மனத்திடன் கொள்ளுங்கள். உங்கள் நெஞ்சம் உறுதி கொள்ளாட்டும்.

சங்கீதம்-90

01.உண்நதிரின் அடைக்கலத்தில் இருப்பவனே எல்லாம் வல்லவரின் நிழலில் வாழ்பவனே

02.நீ ஆண்டவரை நோக்கி “நீரே என் புகலிடம் நீரே என் அரண் என் இறைவா நான் உம்மை நம்பியுள்ளேன்.” என்று சொல்.

03.ஏனெனில் வேடர் களின் கண் ணிகளினின் றும் கொடிய

கொள்ளளநோயினின்றும் உன்னை அவரே விடுவிப்பார்.

04.தம் சிறகுகளால் உன்னைக் காப்பார். அவருடைய இறக்கைகளுக்கஷமில் அடைக்கலம் புகுவாய் தவறாத அவருடைய வார்த்தை உனக்கு கேட்யமும் கவசமும் போலிருக்கும்.

05.இரவின் பயங்கரத்துக்கும் பகலில் பறக்கும் அம்புக்கும் நீ அஞ்சவேண்டியதில்லை.

06.இருளில் உலவும் கொள்ளள நோய் நண்பகலில் துன்புறுத்தும் ஆயத்து எதற்குமே நீ அஞ்சவேண்டியதில்லை.

07.உன் அருகில் ஆயிரம் விழட்டும் உன் வலப் பக்கத்தில் பத்தாயிரம் விழட்டும். உன்னை எதுவும் அணுகாது.

08.எனினும் உன் கண்ணாலேயே நீ காண்பாய். பாவிகளுக்கு கிடைக்கும் தண்டனையை நீயே பார்ப்பாய்.

09.உன்கோ ஆண்டவரே உன் புகலிடம் உன்னதமானவரையே நீ உனக்கு பாதுகாப்பு அரணாகக் கொண்ணாய்.

10.தீமை உன்னை அணுகாது துன்பம் உன் உறைவிடத்தை நெருங்காது

11.ஏனெனில் நீ சொல்லும் இடங்களில் எல்லாம் உன்னைக் காக்கும்படி தம் தூர்தருக்கு உன்னைக் குறித்து கட்டளையிட்டார்.

12.உன் கால் கல்லில் மோதாதபடி அவர்கள் உன்னைக் கைகளில் தாங்கிக் கொள்வார்கள்

13.நஶ்சுப் பாம்பின் மீதும் விரியன் பாம்பின் மீதும் நடந்து செல்வாய். சிங்கத்தையும் பறவை நாகத்தையுமே மிதித்துப் போடுவாய்.

14.அவர் என்னையே சார்ந்திருப்பதால் அவனை விடுவிப்பேன்.

15.என் பெயரை அறிந்ததால் அவனைக் காப்பாற்றுவேன் என்னை நோக்கிக் கூப்பிடுவான் அவன் செபத்தைக் கேட்பேன் துன்ப வேளையில் அவனோடு இருப்பேன் அவனைத் தப்புவித்து பெருமைப் படுத்துவேன்.

16.நீடிய வாழ்வினால் அவனுக்கு மனநிறைவு தருவேன் என் மீட்பினை

அவனுக்கு காட்டுவேன்.

(திருப்பாடுகளின் பிராத்தனை)

- 01) பரிசுத்த கண்ணி மரியாய் - திருவயிற்றினிலே
எங்களுக்காக மனிதவதாரம் பண்ணின
எங்கள் சினேகமே இயேகவே

பல்லவி
தயவாயிரும் சுவாமி தயவாயிரும்

- 02) நாற்பது நாள்-வனாந்தரத்திலே
எங்களுக்காக உபவாசம் பண்ணின எங்கள் ....

- 03) தாழ்ச்சியை கற்பிக்க - சீசர் பாதங்களை
எங்களுக்காகக் கழுவிப் பணிந்த எங்கள்....

- 04) பூங்காவனத்திலே - பிதாவை நோக்கி
எங்களுக்காக பிரார்த்தித் தருளிய...

- 05) மனிதர் பாவத்தால் -முகம் குப்பற வீழ்ந்து
எங்களுக்காக மரண அவஸ்தைப்பட்ட...

- 06) துக்கத்தில்லாழுந்து -துயரமாய் அழுது
எங்களுக்காக இரத்தமாய் வியர்த்த...

- 07) யூதாள் என்பவனால் -முத்தமிடப்பட்டு
எங்களுக்காக முப்பது வெள்ளி விலையான...

- 08) யெருசலேம் வீதிகளில் -மானபங்கமாய்
எங்களுக்காகக் கட்டியிழுக்கப்பட்ட...

- 09) துஸ்ட சேவகனால் -திருக்கன்னத்திலே
எங்களுக்காக நிஸ்டுரமாய் அடிப்பட்ட...

- 10) கட்டிய கட்டோடே -போஞ்சிய பிலாத்துவிடம்
எங்களுக்காக ஏப்படைக்கப்பட்ட...

- 11) ஏரோதென்பவனால் -பைத்தியக் காரணன்று எங்களுக்காக பரிகாசம் பண்ணப்பட்ட...
- 12) பைத்திய அடையாளமாய் -வெள்ளை ஆடையை எங்களுக்காக அணியத் திருவுளமான...
- 13) அவமான கோலமாய் ஜெருசலேம் வீதிகளில் எங்களுக்காக பலமுறை இழுக்கப்பட்ட...
- 14) பற்பாஸ் என்பவனோடு -ஒரே வரிசையில் எங்களுக்காக நிறுத்திக் காட்டப்பட்ட...
- 15) கற்றுானிற் கட்டுண்டு -கசை வார்களினால் எங்களுக்காகக் கொடுரமாய் அடிப்பட்ட...
- 16) திருச்சதை கிழிய -இரத்தம் வெள்ளமா யோட எங்களுக்காகக் குஸ்ட்ரோகி ரூபமான...
- 17) பிலாத்துவின் அந்தியினால் -மரணத்தீவை பெற்று எங்களுக்காகச் சிலுவை சுமந்து சென்று...
- 18) சாதுள்ள செம்மறி போல் -கொலைக்களத்திற்கு எங்களுக்காகக் கொண்டு போகப்பட்ட...
- 19) போகும் வழியிலே -மாதாவைக் கண்டு எங்களுக்காக இதயம் நொறுங்குண்ட...
- 20) சிலுவையின் பாரதால் -சோந்து அயர்த்து எங்களுக்காக மும்முறை குப்பு விழுந்த...
- 21) சிலுவையில் அறையுண்டு -இரு கள்வர் நடுவே எங்களுக்காக உயர்த்தப்பட்ட...
- 22) முன்று மணி நேரம் சிலுவையில் தொங்கி எங்களுக்காக மரண அவஸ்தைப்பட்ட...
- 23) ஈடுப்பு ஆசையினால் -தாகமாயிருக்கிறே னென்று மரண வேளையில் உருக்கமாய் உரைத்த...

- 24) மனித ஈடேற்றுத்திற்காய் -அபய சத்தமிட்டு
எங்களுக்காக முற்றையும் முடித்த...
- 25) பரமபிதாவிடம் -பிராணனை ஒப்புவித்து
எங்களுக்காகச் சீவுவையில் மரணித்த...
- 26) திருத்தலை கவிழ்ந்து -மட்டற்ற அன்பினால்
எங்களுக்காகச் சிலுவையில் மரணித்த...
- 27) உமது காயங்களைப் -பிதாவிடம் காண்பித்து
எங்களுக்காகப் பரிந்த பேசுகின்ற...

(பிழை தீர்க்கிற மந்திரம்)

- சருவ தயாபர இயேகவே
பாவிகளாயிருக்கிற எங்கள் பேரில்
தயவாயிரும் சவாமி தயவாயிரும்
01. மன்னால் மனிதனை உண்டாக்கி
திவ்விய கருணையால் வல்லவனாக்கி
அவன் கையால் பாடுபடத் திருஷ்ணமான
என் தயாபர இயேகவே (தயவாயிரும்)
02. துஸ்ட யூதர் கையிற் சிறைப்பட்டு
திருக்கண்டத்திற் கரத்திற் கயிறிட்டு
செம்மறி போலப் பலிக்கேகப்பட்ட
என் தயா.... (தயவா)
03. அந்நீத குருச் சபையிலலைமந்து
பொய்ச் சாட்சிகளுக்குப் பணிந்து
தேவ பழிகாரணாகக் கூறப்பட்ட.. (தயவா)
04. திருக் கண்ணத்தில் அறையுண்டு
திரு விழிகள் மறைக்கப்பட்டு
இராமமுதுங் கோறணி வாதைகளனுபவித்த..
(தயவா)
05. பிலாத்திட்ட துஸ்ட நீரவயாற் கற்றுர்ணிற் கட்டுண்டு
நில்லுரமாய்க் கசைகளாலடிப்பட்டு

சர்வாங்கமு மிரத்தவாறாக்கப்பட்ட(தயவா)

06. திருச்சிரகில் முள்முடி தரித்து
பீற்றுர் சகலாத்தை மேலிற் போர்த்து
பரிகாச ராசனாக நிந்திக்கப்பட்ட (தயவா)
07. பாரதுர்ச் சிலுவை தோளிற் சுமந்து
கபாலமலை மட்டும் தொய்வோடே நடந்து
பலவீனமாகத் தரையிலே விழுந்த (தயவா)
08. திருத் துகிலைக் கட்டுரமாயுரிந்து
சர்வாங்க காயங்கள் விரிவாய் மிகுந்து
சபைமுன்பாக நாணித்து வாதிக்கப்பட்ட (தயவா)
09. சிலுவை மரத்தின் மீதே சயனித்து
தருப்பாத கரங்களி லாணிகலறைந்து
இருகள்வருக்கு நடுவே நிறுத்தப்பட்ட (தயவா)
10. சிலுவைலேறிச் சுகிர்தம் மொழிந்து
வாதிக்கிற சத்துராதிகளுக்குப் பாவம் பொறுத்து
அனைவருக்குந் தயவு காண்பித்த.. (தயவா)
11. சகல வாதைகளைத் தீரவனுபவித்து
பாவிகளீடேற்றும் முற்றாய் முடித்து
சீவபலியாகப் பிராணனைக் கொடுத்த (தயவா)
12. திருமுகமல்வு மடிந்து
திருவிழிகள் மறைந்து
திருத்தலை கவிழ்ந்து மரணித்த (தயவா)
13. எனக்காக இத்தனை பாடுகளைப் பட்டிரே
என்பாவ முத்தரிக்க உமதுதிரஞ் சிந்திலீரே
எனதாத்துமத்துக்காக மதாத்துமத்தைக் கொடுத்த (தயவா)
14. இந்த நன்றிகளையெல்லாம் அடியேன் பாராமல்
எனக்காகப் பாடுபட்டதையும் எண்ணாமல்
மகா துஸ்ட துரோகத்தைச் செய்தேனே

என் பாவத்தை பொறும் சுவாமி
என் பாவத்தை பொறும்

15. இதோ என்னிருதயஞ் சகலமுமதிர்ந்து
விதனத்தாற் பொடிப் பொடியாகப் பிள்ளந்து
கண்களாற் கண்ணீர் சொரிந்தமுது நிற்கிறேன்...
(என் பாவத்தை)
16. என்பாவத்தின் அதிகத்தையும் கொடுமையையும் பாராமல்...
17. உம்முடைய கிருபையையும் மகிழையின் மிகுதியையும்
பார்த்து...
18. உம்முடைய கசையடிகளையும் மூள்முடியையும் பார்த்து.....
19. உம்முடைய சிலுவையையுந் திருமரணத்தையும் பார்த்து....
20. உம்முடைய சர்வாங்க காயங்களையும் திருவுதிரத்தையும்
பார்த்து...

சர்வதயாபர இயேகவே... (3)

எமது நன்றிகள்

திருமதி சந்தியோமரியம்மா (பூபதி) அவர்களின் மரணச் செய்திகேட்டு
உடன் வந்து உதவியோர் ஆழுதல் கூறியோர் மற்றும் இறுதிச் சடங்கு
நிகழ்வில் கலந்து கொண்டோர் அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பிய உற்றார்
உறவினர் அயலவார்கள் அருட் பணியாளர்கள் அருட் சகோதரிகள் இறுதித்
திருப்பலி நிறைவேற்றிய அருட் தந்தையர்கள் விசேடமாக எமக்கு பல
வழிகளிலும் உதவி புரிந்த பேசாலை கிறிஸ்திகுலாஸ் குடும்பத்தினர்க்கும்
எமது இதய நன்றிகள்.

இங்கனம்
குடும்பத்தினர்.

